

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2021/055 van 17 december 2021

INLEIDENDE SAMENVATTING

Niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) – Leeftijdsonderzoek FOD Justitie – Impact op het Groeipakket - Begrip 'goede trouw'

Inzake een niet-begeleide minderjarige vreemdeling die na een medisch onderzoek door de FOD Justitie niet minderjarig bleek te zijn, oordeelde de Geschillencommissie dat de uitbetalingsactor terecht overging tot de terugvordering van het Groeipakket aangezien niet bleek te zijn voldaan aan de nationaliteits- en verblijfsvoorwaarde; Voor het onderzoek van de aanvraag om af te zien van terugvordering stelt de Commissie vast dat er geen sprake lijkt te zijn van goede trouw maar wordt voor verder onderzoek verwezen naar de uitbetalingsactor.

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2021/055

17 december 2021

REPERTORIUMNR. GC/21/A0180

INZAKE : De heer ....., wonende te .....

- Verzoeker –

vertegenwoordigd door Mr. ....

TEGEN :

....., met maatschappelijke zetel te .....

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoekschrift dat door de raadsman van verzoeker werd ingediend per e-mail d.d. 20 juli 2021 bij de Geschillencommissie, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 27 april 2021;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 30 juli 2021 waarbij aan verzoeker en zijn raadsman de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 17 december 2021 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat verzoeker noch zijn raadsman de zitting van 17 december 2021 bijwoont;

Gelet op het feit dat verwerende partij niet op de zitting van 17 december 2021 is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verzoeker, met de Afghaanse nationaliteit, zou naar België zijn gekomen op 1 augustus 2020. Op 2 september 2020 heeft hij een asielaanvraag ingediend.

Daarbij zou hij -aldus zijn raadsman- zijn door hem gekende geboortedatum hebben opgegeven, nl. .... 2004.

Verzoeker werd bijgevolg beschouwd als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV).

De voogd van verzoeker, de heer ....., heeft een aanvraag ingediend bij verwerende partij teneinde het Groeipakket te verkrijgen. Het Groeipakket werd vanaf november 2020 aan verzoeker uitbetaald.

De FOD Justitie heeft een onderzoek uitgevoerd naar de minderjarigheid van verzoeker en is op 2 april 2021 tot de vaststelling gekomen dat verzoeker 26,7 jaar oud zou zijn, met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. Op 20 april 2021 werd het geboortjaar van verzoeker op de bijlage 26 gecorrigeerd naar 1997 (i.p.v. 2004).

Daarop heeft verwerende partij bij beslissing d.d. 27 april 2021 het betaalde Groeipakket voor de periode november 2020 tot en met maart 2021 ten bedrage van 1.127,40 euro, teruggevorderd aangezien verzoeker niet de Belgische nationaliteit heeft, niet gemachtigd of toegelaten is om in België te verblijven en het verblijfsrecht ook niet kan worden aangetoond via één van de ouders.

Verzoeker kan daar niet mee instemmen en stelt dat hij in België steeds een verblijfsrecht heeft gehad op basis van zijn asielaanvraag d.d. 2 september 2020. Daarnaast stelt hij dat de aanvraag voor het ontvangen van het Groeipakket te goeder trouw werd gedaan en dat daarmee de kosten verbonden aan zijn minderjarigheid werden betaald, m.n. zijn schoolkosten (gelet op zijn minderjarigheid was hij immers schoolplichtig) en om in zijn onderhoud te voorzien. Verzoeker zou bijgevolg niet meer over deze gelden beschikken en de terugvordering zou derhalve geheel onrechtvaardig zijn. Om die reden vraagt zijn raadsman dan ook om de beslissing tot terugvordering van verwerende partij in te trekken en ongegrond te verklaren.

3. Standpunt van verzoeker:

De inhoud van het verzoekschrift dat de raadsman van verzoeker indiende op 20 juli 2021, luidt als volgt:

“Dat verzoeker middels huidig verzoekschrift beroep instelt tegen de beslissing van ..... dd. 27.04.2021, gekend onder dossiernummer .....

Dat ingevolge deze beslissing ..... stelt een bedrag van 1.127,40 EUR terug te vorderen van .....

Dat ..... verwijst naar het feit dat ..... geen verblijfsrecht heeft en zodoende er geen groeipakket kan worden uitbetaald.

Dat ..... is binnengekomen in België op 1.08.2020 en een asielaanvraag indiende op 2.09.2020.

Dat ..... overeenkomstig de door hem gekende gegevens zijn geboortedatum van .....2004 opgaf (te ..... in Afghanistan).

Vervolgens werd door zijn voogd aanvraag gedaan tot uitbetaling van de kinderbijslag hetgeen hij ontving vanaf november 2020. .... volgde tevens onderwijs gelet op de leerplicht overeenkomstig zijn minderjarigheid.

Bij beslissing van 2.04.2021 van de FOD Justitie wordt er evenwel geoordeeld dat ..... toch ouder zou zijn dan 18 jaar.

Daaropvolgend ontving ..... de beslissing tot terugvordering van de ontvangen kinderbijslag vanwege .....

..... wil vooreerst duidelijk stellen dat hij steeds in België een verblijfsrecht heeft gehad op basis van zijn asielaanvraag dd. 2.09.2020.

Er werd op dat moment nooit enige twijfel geuit aangaande de leeftijd van ..... zodoende dat de nodige stappen werden genomen voor aanvraag van de kinderbijslag en inschrijving in de school.

Ook uit de fiche mineur blijkt dat er geen twijfel werd geuit.

Naderhand voert men alsnog een onderzoek uit en besluit men toch tot de meerderjarigheid.

Inmiddels had ..... vanaf november 2020 tot maart 2021 de kinderbijslag ontvangen.

Dit werd uiteraard grotendeels gebruikt om zijn schoolkosten te voldoen nu hij als minderjarige schoolplichtig was en in andere mate om in zijn onderhoud te voorzien.

..... beschikt op heden niet meer over deze gelden.

..... heeft te goede trouw de aanvraag kinderbijslag gedaan en hiermee tevens de kosten betaald die verbonden waren aan zijn minderjarigheid...

Op heden overgaan tot terugvordering zou geheel onrechtvaardig zijn.

Indien .....had geweten dat hij niet meer minderjarig was, had hij ook geen school gelopen zodoende dat hij de kosten hieraan verbonden tevens niet diende te voldoen. Hij had dan al veel sneller werk kunnen zoeken ten einde in zijn onderhoud te voorzien.

Dat ..... dan ook niet gehouden kan zijn tot terugbetaling van de kinderbijslag die hij te goeder trouw ontving en besteedde aan zijn kosten.

..... verzoekt om bovenstaande redenen de beslissing van ..... dd. 27.04.2021 gekend onder dossiernummer ....., te vernietigen, in te trekken en de terugvordering ongegrond te verklaren."

4. Standpunt van de uitbetalingsactor:

Verwerende partij deelde per e-mail d.d. 31 augustus 2021 volgend standpunt mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

"Via het on-line contactformulier ontving ..... op 19 november 2020 een aanvraag Groeipakket voor het kind ..... (°.....2004). Uit het document dat als bijlage was toegevoegd bleek het te gaan om een niet begeleide minderjarige vreemdeling.

..... heeft betaald vanaf 01/11/2020, tot 31/03/2021. Maandelijks werd een bedrag van 218,48 euro betaald (166,46 basis + 52,02 sociale toeslag). Op 24 december 2020 werd ook nog een Corona-toeslag van 35 euro betaald.

In de loop van april 2021 werd ..... ingelicht dat de leeftijd van ..... niet correct was (zie document leeftijdsbepaling). Doordat de geboortedatum werd aangepast was ..... geen minderjarige meer, en kon de uitzonderingsmaatregel voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen niet meer toegepast worden. Om recht te openen op Groeipakket moet ..... dus toegelaten of gemachtigd zijn in het rijk te verblijven (art 8 van het Groeipakketdecreet van 2018). Uit de informatie in het dossier blijkt hij tot op heden over een attest van immatriculatie te beschikken. Dit volstaat niet om beschouwd te worden als toegelaten of gemachtigd.

Het recht op Groeipakket kan dus niet worden toegekend, de reeds betaalde periode van 01 november 2020 tot 31 maart 2021 moet worden teruggevorderd.

De gekende informatie in het dossier, noch de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift, bieden ..... de mogelijkheid de beslissing van 27 april 2021 te herzien."

5. Beoordeling in rechte

5.1 Toekenningsvoorwaarden Groeipakket

Artikel 8 Groeipakketdecreet bepaalt:

“§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. Het kind van wie het bewijs niet geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, moet toegelaten of gemachtigd zijn om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

(...)

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het eerste lid, 1°, bepalen.

Een persoon die over een verblijfsrecht beschikt omdat hij gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of een beroepsopleiding te volgen, om er vrijwilligerswerk uit te oefenen of om er als au-pairjongere te werken, geeft geen recht op gezinsbijslagen. De kinderen van die personen die voldoen aan de voorwaarden van het eerste lid, geven wel recht op gezinsbijslagen.

De gezinsbijslag wordt in het geval, vermeld in het eerste lid, 2°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;

3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is, overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2°;

(...)”

Artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (B.S. 18.12.2018) – hierna BVR Rechtgevend kind genoemd – bepaalt:

“Het recht op gezinsbijslagen van een kind dat de Belgische nationaliteit niet bezit als vermeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1°, van het decreet van 27 april 2018, ontstaat vanaf de datum waarop de beslissing tot toekenning van het verblijfsrecht conform de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt genomen.

Met behoud van de toepassing van de in het vierde lid vermelde bevoegdheid van de minister, ontstaat het recht op gezinsbijslagen voor het kind dat erkend vluchteling is, vanaf de datum waarop de beslissing van erkenning van de vluchtelingenstatus, overeenkomstig artikel 48/3 van de voormelde wet, wordt genomen.

Als voor het rechtgevend kind zelf niet aangetoond kan worden dat het de toelating heeft of dat het gemachtigd is in België te verblijven of er zich te vestigen conform de voormelde wet, wordt die voorwaarde gecontroleerd via de persoon die het verblijfsrecht van het kind opent als vermeld in het Rijksregister.

De minister bepaalt wat met de voorwaarde van toegelaten of gemachtigd verblijf gelijkgesteld wordt.”

Artikel 2 van het Ministerieel besluit van 13 maart 2019 houdende de nadere regels over de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (B.S. 16.05.2019) – hierna MB Rechtgevend kind genoemd – bepaalt:

“In uitvoering van artikel 2, vierde lid, van het besluit van 5 oktober 2018 wordt het kind in de volgende situaties geacht te voldoen aan de voorwaarde van toegelaten of gemachtigd verblijf:

- 1. het kind dat het slachtoffer is van mensenhandel- of smokkel, geattesteerd door een door de federale overheid erkend centrum dat gespecialiseerd is in het onthaal van slachtoffers van mensenhandel of op het grondgebied verblijvend door middel van een attest van immatriculatie;*
- 2. een niet-begeleide minderjarige die op het grondgebied verblijft door middel van een attest van immatriculatie;*
- 3. voor het kind dat niet toegelaten of gemachtigd is in België te verblijven of er zich te vestigen, waarvan één van de ouders Belg is of toegelaten of gemachtigd is in België te verblijven of er zich te vestigen.*

EU-onderdanen en de onderdanen van Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland die toegelaten of gemachtigd zijn in België te verblijven of er zich te vestigen, worden beschouwd dat te zijn vanaf de dag van de aanvraag tot inschrijving of de verklaring van inschrijving.”

De administratieve richtlijnen zijn terug te vinden in Toelichtingsnota 2bis van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 18 april 2019 betreffende de voorwaarde toelating/machtiging om in België te verblijven voor kinderen die niet de Belgische nationaliteit hebben.

Zo is daarin o.a. het volgende terug te vinden:

“2. Terminologie en interpretatie

De termen ‘toelating’ en ‘machtiging’ waarnaar verwezen wordt, worden geïnterpreteerd in de betekenis zoals die vermeld wordt in de vreemdelingenwet:

- Toelating en machtiging tot verblijf: de toelating en de machtiging om gedurende meer dan 3 maanden in België te mogen verblijven bedoeld in de artikelen 9 t.e.m. 13 van de vreemdelingenwet:
  - artikel 9: machtiging door de Minister;*
  - artikelen 10 t.e.m. 13: toelating van rechtswege.**
- Machtiging tot vestiging die verleend wordt aan de vreemdeling die onbepaald in België mag verblijven bedoeld in de artikelen 14 en volgende van de vreemdelingenwet.*

(...)

5. De consultatiestroom 'WETTELIJKE GEGEVENS'

Het verblijfsrecht wordt gecontroleerd via de consultatiestroom WETTELIJKEGEGEVENS. Volgende rubrieken zijn relevant:

- Identiteitsbewijzen
- wettige Verblijven
- Type Vluchteling
- Administratieve toestand à verblijfsprocedure vreemdeling
- Status

5. Verblijfsdocumenten

Bewijs verblijfsrecht	GEEN bewijs verblijfsrecht 4
A-kaart	Attest van immatriculatie
B-kaart	Bijlage 35
C-kaart	Bijlage 19
D-kaart	
E-kaart	
E+-kaart	
F-kaart	
F+-kaart	
H-kaart	

(...)

8. Situaties waarin het kind geen verblijfsrecht heeft, maar WEL voldoet aan de verblijfsvoorwaarde

8.1. Het kind is slachtoffer van mensenhandel of -smokkel

(...)

8.2. De niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) die tijdens zijn procedure in het bezit is van een attest van immatriculatie

Een niet-begeleide minderjarige vreemdeling kan verschillende procedures volgen om een verblijfsrecht te verkrijgen (verzoek om internationale bescherming, de bijzondere procedure voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, ...). Tijdens de procedure is de NBMV in het bezit van een attest van immatriculatie. Er wordt aan de verblijfsvoorwaarde voldaan.

8.3. Het kind heeft geen verblijfsrecht, maar één van zijn ouders heeft verblijfsrecht

(...)"

5.1.1. Wat het basisbedrag betreft

Artikel 13 van het Groeipakketdecreet bepaalt:

“Het rechtgevende kind, met uitzondering van het kind, vermeld in artikel 210, §1, of in titel 2 van deel 2 van boek 5, geeft recht op een maandelijks basisbedrag van 160 euro.”

Op basis van de mededeling van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket T/4 d.d. 27 augustus 2020 betreffende de indexering van de bedragen vanaf 1 september 2020 betrof het geïndexeerd basisbedrag i.c. 166,46 euro.

5.1.2. Wat de sociale toeslag betreft

Artikel 18 van het Groeipakketdecreet bepaalt:

“Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevende kind verhoogd met een maandelijks sociale toeslag als de inkomsten van het gezin van de begunstigten bepaalde grenzen niet overschrijden.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt:

1° 50 euro per kind voor gezinnen tot en met twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.378,60 euro bedragen;

2° 80 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.378,60 euro bedragen;

3° 60 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis tussen 30.378,60 euro en 60.000 euro liggen.

(...)”

Op basis van de mededeling van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket T/4 d.d. 27 augustus 2020 betreffende de indexering van de bedragen vanaf 1 september 2020 betroffen de geïndexeerde inkomensgrenzen van de sociale toeslag:

Sociale toeslagen (maandelijks) (Artikel 18 Groeipakketdecreet)	
< 2 kinderen	€ 52,02
> 2 kinderen	€ 83,23
en inkomen onder	€ 31.605,89
> 2 kinderen	€ 62,42
en inkomen tussen	€ 31.605,89
€ 62.424,00	

Aangezien de betwisting enkel betrekking heeft op de vraag of verzoeker rechtgevend is op gezinsbijslagen overeenkomstig art. 8 van het Groeipakketdecreet, wordt er inhoudelijk niet verder ingegaan op de voorwaarden van de sociale toeslag, die overigens i.c. niet ter discussie staan.

5.1.3 Wat de eenmalige COVID-19-toeslag betreft (decreet van 27 november 2020)

De toekenningsvoorwaarden van de eenmalige COVID-19-toeslag zijn bepaald in het Decreet van 27 november 2020 tot toekenning van een eenmalige toeslag van 35 euro in het kader van het gezinsbeleid naar aanleiding van de coronacrisis (BS 02.12.2020). De eenmalige COVID-19-toeslag is te onderscheiden van de COVID-19-toeslag die werd ingevoerd met het decreet van 19 juni 2020 tot invoering van een uitzonderlijke gezinsbijslag (van 120 euro) in het kader van de COVID-19-maatregelen die aangevraagd diende te worden en werd uitbetaald in drie maandelijks schijven.

De algemene toelichting bij het voorstel van het decreet van 27 november 2020 kadert dit als volgt:

“Het decreet van 19 juni 2020 tot invoering van een uitzonderlijke gezinsbijslag in het kader van de COVID-19-maatregelen voorziet in een uitzonderlijke toeslag in het kader van het gezinsbeleid. Dit voorstel van decreet geeft mee uitvoering aan de resolutie van het Vlaams Parlement van 20 mei 2020 over een gerichte versterking van kwetsbare huishoudens naar aanleiding van de COVID-19-pandemie.

Het decreet van 19 juni 2020 bepaalt dat gezinnen die een groeipakket ontvangen en die kunnen aantonen dat hun inkomen in maart, april, mei en/of juni 2020 gedurende minstens één maand met minstens 10 procent is gedaald in vergelijking met januari of februari 2020, recht hebben op een toeslag als hun inkomen de grens van 2213,30 euro per maand niet overschrijdt. Die toeslag bedraagt 120 euro en wordt uitbetaald in drie maandelijks schijven. Op basis van een theoretische oefening werd het budget geraamd op 15 miljoen euro. Aanvragen konden worden ingediend tot 31 oktober 2020.

Op 1 november 2020 was er aan 16.670 kinderen een COVID-19-toeslag toegekend, wat overeenkomt met een totaalbedrag van 2.000.400 euro. Van dat bedrag is al 1.654.846,49 euro effectief uitbetaald. Aangezien de aanvragen pas worden geregistreerd op het moment dat de uitbetaler over alle gegevens beschikt en burgers hun aanvraag tot vier maanden nadien kunnen vervolledigen, is het voor een volledig en definitief beeld wachten tot maart 2021. Een voorzichtige raming toont aan dat minstens 12 miljoen euro niet zal worden benut.

Dit voorstel van decreet voorziet in een maatregel waarbij een bedrag van 12 miljoen euro wordt ingezet voor hetzelfde doel als de COVID-19-toeslag, namelijk een financiële ondersteuning van kwetsbare gezinnen met kinderen.

Op 18 november 2020 werd in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd over aanbevelingen voor het Vlaamse coronabeleid in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Aanbeveling 95° luidt als volgt: “werk op basis van de evaluatie van de COVID-19-toeslag een specifieke en tijdelijke financiële ondersteuning uit voor gezinnen met kinderen die over een laag inkomen beschikken”.

Concreet omvat dit voorstel van decreet een eenmalige toeslag die zal worden toegekend aan gezinnen met rechtgevend kinderen waarvan het inkomen de grens van 31.605,89 euro per jaar niet overschrijdt. In november 2020 komen naar schatting 341.202 kinderen in aanmerking voor een dergelijke toeslag.

Voor de toeslag in kwestie wordt een budget uitgetrokken van 12 miljoen euro, zodat eenmalig een bedrag van afgerond 35 euro per kind kan worden toegekend.”

Artikel 3 van het decreet van 27 november 2020 bepaalt het volgende:

“In het kader van de COVID-19-crisis heeft het kind aan wie in november 2020 het bedrag van de toeslag, vermeld in artikel 18, tweede lid, 1° en 2°, of artikel 222, §1, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018, wordt toegekend, recht op een eenmalige toeslag van 35 euro onder de toepassingsvoorwaarden van artikel 18 van het decreet van 27 april 2018. De eenmalige toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt definitief aan de begunstigden toegekend. (...)”

In de toelichting bij voorgenoemd artikel wordt verduidelijkt wat bedoeld wordt met de ‘definitieve toekenning’:

“De definitieve toekenning, vermeld in het tweede lid, overschrijft een van de toepassingsvoorwaarden van artikel 18 van het decreet van 27 april 2018. Artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag bepaalt dat er a posteriori, namelijk twee jaar na de toekenning, een controle op de gezinsinkomsten wordt uitgevoerd. De eenmalige toeslag, vermeld in dit voorstel van decreet, wordt definitief toegekend zonder controle a-posteriori.”

De uitbetaling gebeurt op dezelfde manier als de betaling van de gezinsbijslagen (art. 4) en wordt uitbetaald in december 2020 of uiterlijk in de maand na de vaststelling van het recht op de eenmalige toeslag (art. 5).

Bijgevolg hangt de beoordeling of er recht is op de eenmalige COVID-19-toeslag samen met de vraag of er aan de voorwaarden voldaan is voor de sociale toeslag in de maand november 2020 (zie punt 5.1.2).

5.2 Toepassing op huidig verzoek

I.c. blijkt dat verzoeker een asielaanvraag heeft ingediend in België op 2 september 2020.

Aangezien betrokkene aangaf dat hij minderjarig was, werd er een bijlage 26 en een fiche mineur opgesteld. Bij beslissing d.d. 22 oktober 2020 werd door de FOD Justitie de heer ..... aangesteld als voogd. De heer ..... heeft een aanvraag tot toekenning van het Groeipakket ingediend bij verwerende partij op 19 november 2020.

Op basis van de beschikbare gegevens en het uitzonderingsregime voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (voor wie een attest van immatriculatie volstaat), heeft verwerende partij vanaf november 2020 Groeipakket toegekend aan verzoeker, bestaande uit het basisbedrag, een sociale toeslag en de eenmalige COVID-19-toeslag.

Per beslissing d.d. 2 april 2021 kwam de FOD Justitie naar aanleiding van een medisch onderzoek tot de vaststelling dat verzoeker niet minderjarig was, maar integendeel 26,7 jaar oud zou zijn, waarbij rekening kan worden gehouden met een standaarddeviatie van 2,5 jaar.

De Geschillencommissie heeft geen weet van een beroep dat aangetekend zou zijn tegen hogergenoemde beslissing van de FOD Justitie (de beroepstermijn bedroeg 60 dagen vanaf 2 april 2021). De raadsman van betrokkene heeft in haar verzoek niet aangegeven dat het feit dat verzoeker meerderjarig werd verklaard, niet correct zou zijn of betwist wordt.

Verwerende partij heeft de uitbetaling van het Groeipakket stopgezet vanaf april 2021 en heeft de reeds betaalde gezinsbijslagen voor de periode van november 2020 tot maart 2021 ten bedrage van 1127,40 euro teruggevorderd bij beslissing d.d. 27 april 2021.

Aangezien verzoeker niet beschouwd kan worden als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling dient hij aan de algemene bepalingen te voldoen inzake de toelating / machtiging om in België te verblijven.

Verzoeker heeft tot op heden een attest van immatriculatie. Dergelijk attest wordt afgeleverd in afwachting van een beslissing ten gronde omtrent de aanvraag tot toelating of machtiging om in België te verblijven. Het attest kan dus niet beschouwd worden als een bewijs dat betrokkene toegelaten of gemachtigd is om in België te verblijven, zoals voorzien in art. 8 Groeipakketdecreet.

Verzoeker voldoet dus niet aan de voorwaarde zoals voorzien in artikel 8 van het Groeipakketdecreet om recht te hebben op het Groeipakket.

Verwerende partij ging dan ook terecht over tot terugvordering van het Groeipakket voor de periode november 2020 – maart 2021.

5.3 Principe van terugvordering van onverschuldigde betalingen

De raadsman van verzoeker geeft in haar verzoek aan dat het Groeipakket te goeder trouw verkregen werd en dat betrokkene thans niet meer over deze gelden beschikt.

De Geschillencommissie meent dat dit beschouwd kan worden als een verzoek om af te zien van de terugvordering.

5.3.1 Algemene principes

- **Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigd heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- **Beslissing aangetast door een juridische of materiële fout: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:**

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De Memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing.

Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Rechtspraak en administratieve praktijk:**

Bij gebreke aan administratieve onderrichtingen inzake het Groeipakket werd in de beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie en de beslissing nr. 2020/23 d.d. 27 november 2020 verwezen naar het hiernavolgende referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk:

“Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 - verder HSV genoemd) die stellen dat:

‘Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die

uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

*Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, **indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.***

*Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, **dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.**' "*

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer zij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de socialezekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de circulaire omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de circulaire omzendbrief CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld:

'De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;

- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;

- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.’ “

De meest recente administratieve onderrichtingen zijn terug te vinden in de Toelichtingsnota nr. 19 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 18 mei 2021 betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure:

“Rechtzetting van een foutieve beslissing

Juridische of materiële fout

Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een juridische of materiële fout aan de basis ligt van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid, dan trekt hij deze beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft vanaf de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan. De bepalingen m.b.t. de verjaring blijven van toepassing.

Als de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor, waarbij de begunstigde dit niet kon weten én het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat werd toegekend, dan neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving van deze beslissing.

Bovenstaande voorwaarden en regels blijven van toepassing wanneer er een beroep bij de geschillencommissie is ingesteld tegen een beslissing waarbij een, juridische of materiële, fout aan de basis lag. Zolang de geschillencommissie geen beslissing heeft genomen, kan de uitbetalingsactor zelf een nieuwe beslissing nemen.

(...)

3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw is.*

Onverschuldigde betaling type B

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen.*

(...)”

5.3.2 Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering

I.c. blijkt duidelijk dat verwerende partij zelf geen fout heeft gemaakt: op basis van de aanvraag tot uitbetaling van het Groeipakket die door de voogd van verzoeker werd ingediend en de op dat ogenblik beschikbare gegevens waaruit bleek dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige vreemdeling diende te worden beschouwd (bijlage 26, fiche mineur en attest immatriculatie) was er een recht op Groeipakket.

Verwerende partij heeft de uitbetaling van het Groeipakket onmiddellijk stopgezet op het ogenblik dat zij in kennis werd gesteld van het feit dat verzoeker niet minderjarig was en er bijgevolg niet voldaan was aan de voorwaarden om een recht op Groeipakket te openen, conform art. 8 Groeipakketdecreet.

Er kan dus niet afgeweken worden van het principe dat dient overgegaan te worden tot terugvordering van de onverschuldigde betalingen.

5.3.3 Afzien van terugvordering

De raadsman van verzoeker vermeldt in haar verzoek dat verzoeker het Groeipakket te goeder trouw zou hebben ontvangen en dat hij thans niet meer over deze gelden beschikt. De bepalingen inzake afzien van terugvordering lijken dus van belang.

De bepalingen van artikel 13, 1^e t.e.m. 3^e lid van het ‘BVR van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BVR Rechten en plichten begunstigden)’ stellen dat:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een

ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1° te goeder trouw zijn;*
- 2 zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft.”

De Bisnota aan de leden van de Vlaamse Regering bevat de volgende toelichting betreffende voormeld artikel 13:

“Op basis van artikel 103, §2, van het Groeipakketdecreet, worden in dit artikel de bijkomende voorwaarden voor het afzien van de terugvordering van onverschuldigde betalingen verder uitgewerkt. Met dit artikel wordt de huidige procedure gebaseerd op de Circulaire Omzendbrief 1346 verder gezet.

Zo kan de uitbetalingsactor afzien van de terugvordering van een onverschuldigde betaling op vraag van de schuldenaar wanneer deze te goeder trouw is.”

De Circulaire Omzendbrief 1346 waarnaar verwezen wordt, bevat de administratieve onderrichtingen die golden ten aanzien van de kinderbijslagfondsen onder de toepassing van de Algemene Kinderbijslagwet (AKBW).

Er kan verwezen worden naar de volgende passages uit de CO 1346 inzake de algemene principes inzake de terugvordering alsook het begrip ‘goede trouw’ dat overeenkomstig voormeld artikel 13, tweede en derde lid BVR Rechten en plichten begunstigden, bepaalt of er kan afgezien worden van de terugvordering:

“1. Grondregel dat ten onrechte betaalde uitkeringen teruggevorderd worden

Het is een kwestie van gezond verstand dat iemand die een som geld ontvangen heeft zonder daar recht op te hebben, die som, die in rechte niet verschuldigd is, terug moet betalen. Dat is een regel uit het burgerlijk recht die de grondslag vormt van elke terugvordering van een ten onrechte betaald bedrag.

*Maar terwijl in het burgerlijk recht, dat de onderlinge betrekkingen van particulieren regelt, de schuldeiser als hij dat wil af kan zien van terugvordering van wat hij ten onrechte aan de debiteur betaald heeft (kwijschelding van schuld), kunnen in het sociaal recht de **instellingen met een opdracht van algemeen belang de schulden van de sociaal verzekerden niet naar believen behandelen.***

De sociale uitkeringen die ten onrechte zijn betaald, zijn namelijk gefinancierd met gelden van de gemeenschap en die overheidsmiddelen komen niet toe aan wie er niet de wettelijke bijslagtrekkende van is. Als de sociaal verzekerde niet aan de wettelijke voorwaarden voldoet die het verlenen van een uitkering mogelijk maken, bestaat er in het geheel geen recht op die uitkering en als die toch betaald is, moet die in elk geval teruggevorderd worden.”

(...)

“3.2. Goede trouw van de sociaal verzekerde

Als men nagaat of misschien best wordt afgezien van terugvordering omdat die uit sociaal oogpunt niet wenselijk is moet men dat doen vanuit het perspectief van de billijkheid: zou terugvorderen tot een groter onrecht leiden dan niet terugvorderen? Uit een oogpunt van billijkheid zou het evenwel onverantwoord zijn af te zien van de terugvordering van een onterechte betaling op vraag van de sociaal verzekerde als de schuld voortvloeit uit fraude door de betrokkene.

Met moet dus uitgaan van de basisregel dat afzien van terugvordering om sociale redenen maar mogelijk is als de sociaal verzekerde op het tijdstip van de niet verschuldigde betaling te goeder trouw was.

In geen geval kan afgezien worden van terugvordering als uit de gegevens in het dossier blijkt dat de sociaal verzekerde de ten onrechte uitgekeerde bedragen verkregen heeft door fraude.

Dat er fraude mee gemoeid is, moet vastgesteld worden rekening houdend met hetgeen bepaald is in artikel 120bis KBW, dat in verband met de verjaringstermijn 3 typesituaties onderscheidt die fraude door de debiteur vormen.

- frauduleuze handelingen : het gaat om daden die er bijvoorbeeld in bestaan een officieel attest te vervalsen of de handtekening van een persoon onderaan een verklaring na te bootsen;

- valse verklaringen : het gaat om daden die de mededeling met zich brengen van gegevens waarvan de betrokkene weet dat ze strijdig zijn met de waarheid;

- bewust onvolledige verklaringen : hier gaat het om het weglaten van iets in een voor het overige waarheidsgetrouwe verklaring, zodat de betrokkene bewust een deel van de waarheid heeft verborgen gehouden.

Als er geen sprake is van kennelijke fraude moet de goede trouw van de debiteur, waarvan altijd vertrokken moet worden, toch in twijfel getrokken worden als uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de debiteur op het tijdstip van de betaling wist of redelijkerwijs had kunnen weten dat hij onverschuldigde uitkeringen ontving. Hier valt op te merken dat de sociaal verzekerde zich nog minder kan beroepen op zijn onwetendheid van het bestaan van een schuld als hij correct geïnformeerd werd door zijn fonds over de situatie van zijn recht op kinderbijslag.”

De toelichtingsnota 19 van 18 mei 2021 vermeldt het volgende met betrekking tot het afzien van terugvordering:

“5.3. Afzien van terugvordering op vraag van de ontvanger

De ontvanger aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dergelijk verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de ontvanger met daarbij een formulier waarop de ontvanger zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan toevoegen. Het is op basis van dit formulier dat de uitbetalingsactor beslist of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet. De informatie waarover de uitbetalingsactor reeds beschikt, moeten niet opnieuw worden aangeleverd. Het verzoek kan alleen ingewilligd worden als de ontvanger:

- te goeder trouw is én;*
- zich in een onzekere financiële situatie bevindt.*

5.3.1. Te goeder trouw

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding' en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.*

5.3.2. Zich in een onzekere financiële situatie bevinden

De onzekere financiële situatie van de ontvanger moet een duurzaam karakter vertonen. Dit duurzaam karakter blijkt uit de bewijsstukken die aantonen dat de gezinsinkomsten van de ontvanger tijdens zes opeenvolgende maanden voorafgaand aan het verzoek om van de terugvordering af te zien onder de maximumgrens liggen. Op basis van deze gegevens wordt het gemiddelde van de gezinsinkomsten bepaald. Dit bedrag geldt als het basisbedrag om na te gaan of er al dan niet (gradueel) van de terugvordering kan worden afgezien.

Op dit basisbedrag wordt een forfaitaire vermindering toegepast voor:

- *de echtgenoot/echtgenote van de ontvanger én;*
- *de persoon met wie de ontvanger wettelijk samenwoont én;*
- *de persoon met wie de ontvanger een feitelijk gezin vormt én;*
- *voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt.*

Het bedrag dat wordt bekomen door het basisbedrag te verminderen met de totale forfaitaire vermindering wordt vergeleken met het minimumgrensbedrag en het maximumgrensbedrag. Indien het bekomen bedrag zich bevindt onder de minimumgrens dan wordt er van terugvordering afgezien, op voorwaarde dat de ontvanger te goeder trouw is. Indien het bekomen bedrag zich boven de maximumgrens bevindt, dan kan de uitbetalingsactor niet afzien van de terugvordering. Bevindt het bekomen bedrag zich tussen de minimumgrens en de maximumgrens, dan kan de uitbetalingsactor gradueel afzien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. Bij twijfel kunnen de gezinsinkomsten van de ontvanger door een gezinsinspecteur worden gecontroleerd. Dergelijke controle door de gezinsinspecteur is niet nodig wanneer het bekomen bedrag zich boven de maximumgrens bevindt.

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek om af te zien van de terugvordering dient te gebeuren door de uitbetalingsactor. De Geschillencommissie kan enkel vaststellen dat er geen sprake lijkt te zijn van goede trouw in hoofde van verzoeker. Zo zou verzoeker bij zijn aankomst in België verklaard hebben dat hij 16 jaar is, maar blijkt hij in realiteit tussen de 24 en de 26 jaar oud te zijn. Daarnaast blijkt uit het document van de FOD Justitie ook dat verzoeker reeds een asielaanvraag in Bulgarije had ingediend onder een andere naam, nl. ...., °.....2001. De Geschillencommissie meent dan ook dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker effectief niet zou geweten hebben dat hij niet minderjarig was.

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekende partij ontvankelijk doch **ongegrond** is.

Aldus uitgesproken te Brussel op **17 december 2021**;

De commissie was samengesteld uit :

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en mevrouw Renata Sterken (Parentia).

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te .....

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens